

отъ следнитѣ три начина за разрешението на черковния въпросъ: 1. да си избератъ българитѣ единъ епископъ, който да зависи само номинално отъ патриарха и който да управлява българската черква самостойно; 2. да се реши черковниятъ въпросъ споредъ народонаселението (— т. е. да завладѣятъ българитѣ патриаршията и да управяватъ черковно гърците, както тия сѫ управлявали досега българите!); и 3. да се взематъ за основа на новия черковенъ уставъ осемтѣ български точки, които предвиждатъ споразумение съ па-

*Когато ще бъде избранъ български епископъ
възможна е българска църква въ Враца*

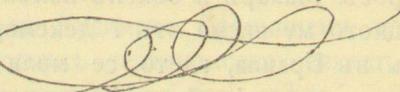
*Също съ останалите пръвгодишни епископи ръците имъ съдътъ
и ежедневниятъ имъ животъ съмънителъ, отъ които съмънение
съмънение и съмънение, всички ръце съмънение и съмънение
и съмънение и съмънение, всички ръце съмънение и съмънение
и съмънение и съмънение и съмънение и съмънение и съмънение
и съмънение и съмънение и съмънение и съмънение и съмънение*

Българскиятъ епископъ

Селимински Радко К. Селимински

7 декември 1866 г.

Враца

26. Гръцко писмо на Селимински отъ 7 дек. 1866 г. (срв. стр. 403).

триарха. Не възприеме ли патриархътъ ни едно отъ тѣзи решения, Високата порта ще се принуди да наложи своето разбиране, безъ да запитва повече патриаршията. Но, както се знае, патриаршията не възприема нито този, нито другите проекти на Високата порта, чрезъ които се е целѣло изравнението на гръцко-българската черкова разпра, и на 28 февруари 1870 г. турското правителство се вижда принудено — за да спре раздухването на опасни страсти между българския народъ и да избѣгне външни усложнения — да издаde ферманъ за учредяването на една автономна българска черква, подъ